

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 31 martie 2012, ora 19³⁰

Ewald Frank

Bun venit tuturor din toate popoarele, limbile și națiunile! Cum a fost spus deja, îi salutăm, de asemenea, pe toți aceia care sunt conectați în direct, ca să trăiască și ei, împreună cu noi, aceste zile ale acestui sfârșit de săptămână, cu multă mulțumire, în amintirea a ceea ce a promis Domnul, a ceea ce a făcut Domnul în noi și pentru noi. Și putem spune: El a făcut lucruri mari în noi și pentru multe mii de oameni de pe acest pământ. Cuvântul ceasului ajunge până la marginile pământului.

În mod deosebit doresc să spun bun venit tuturor celor ce slujesc cu Cuvântul, din toate țările! Vă rog ridicați-vă în picioare, toți frații slujitori din toate țările din care ne-ați vizitat. Vă rog ridicați-vă ca să vă spunem un „Bun venit!” deosebit; toți frații slujitori! Precis unii sunt prea smeriți ca să se ridice. În orice caz, noi vă urăm din toată inima noastră binecuvântarea lui Dumnezeu. Eu credeam că se vor ridica toți, din toate popoarele, limbile și națiunile. Domnul să vă binecuvânteze într-un mod deosebit! El să binecuvânteze toți frații slujitori de pe tot pământul! Puteți lua loc.

Aici ne este adresată o întrebare: „cele cinci slujbe din Efeseni cap. 4 fac parte din preoția împărătească despre care a vorbit Petru?” Noi suntem împărați și preoți. Dumnezeu a dat și a așezat cele cinci slujbe în Biserică și pentru aceasta suntem mulțumitori.

De asemenea, doresc să spun un „Bun venit!”, într-un mod deosebit, tuturor aceluia care sunt astăzi de prima dată în mijlocul nostru. Vă rog, ridicați-vă, oricine este pentru prima dată în mijlocul nostru! Este cineva? Mulțumesc frumos! Bine ați venit! Bine ați venit! Bine ați venit!

Ne-au vizitat din nordul îndepărtat, din Finlanda, până în Sud, Sud-Est, în Italia, din Anglia până în România, de la Oceanul Atlantic până la Marea Roșie. Este un lucru minunat că Dumnezeu a condus totul în acest mod minunat, că ne mai putem aduna în liniște. Ne-au vizitat din diferite țări africane, din Africa de Sud, dr. Bowpe și mulți alții sunt aici, din Atlanta, din Statele Unite, din Canada. În acest sfârșit de săptămână ne-au vizitat frați și surori de pretutindeni, ca să-I aducem cu toții cinstea și să-I mulțumim

Dumnezeului nostru, într-un mod deosebit, pentru tot ceea ce a făcut El. [Saluturi (...)].

Noi suntem uniți în Domnul cu toți frații și cu toate surorile din toate popoarele, limbile și națiunile. În acest sfârșit de săptămână, toți sunteți liberi să cântați o cântare într-o limbă oarecare. Mulțumim tuturor fraților și surorilor noastre care nu vorbesc limba germană, pentru răbdarea pe care o au cu noi. Noi suntem nevoiți să predicăm în limba germană, așa cum Jan Hus a predicat în limba cehă, Wycliff a predicat în engleză, Luther și Melanchthon au predicat în germană, și Pavel a predicat și el în limba ebraică. Așa și noi avem o limbă maternă. Suntem mulțumitori lui Dumnezeu.

Vă rog scuzați-mă că fac această observație, dar limba noastră și din punct de vedere al traducerii Bibliei, este cea mai exactă traducere pe care o avem la dispoziție. Doar un exemplu – vom intra foarte scurt în detalii – acolo unde este vorba despre revenirea Domnului nostru, unde este scris că „El va reveni”, în limba noastră este tradus „revenire”. În toate celelalte limbi este scris „venire”, dar în orice caz lipsește cuvântul „revenire”. Există mai multe venituri ale Domnului nostru, dar există o singură revenire a Domnului nostru Isus Hristos.

Noi suntem foarte mulțumitori lui Dumnezeu pentru descoperirea Cuvântului Său și, de asemenea, suntem mulțumitori pentru toți traducătorii, care sunt liberi să folosească cuvântul corect în limbile lor [în care traduc], pentru a oferi înțelegerea corectă, pentru a-l oferi chiar mai bine inimilor noastre. Dar cum știm cu toții, lucrul cel mai important este călăuzirea și descoperirea Duhului Sfânt. Limba cea mai clară nu folosește nimănui, dacă Dumnezeu nu dă descoperirea. Noi suntem deosebit de mulțumitori pentru că putem sta sub ungera directă a Duhului Sfânt.

Înainte de a intra mai adânc în privirea Cuvântului, vreau să mai fac o observație: noi dorim să ne rugăm într-un mod deosebit și pentru Israel, ca Domnul să dăruiască har poporului Său și să-l ajute, pentru că așa este scris: „Cine binecuvântează Israelul acela va fi binecuvântat de Dumnezeu”. Voi o puteți citi.

[Fratele Frank arată o hartă cu Israelul și țările din jurul lui] Aici unde arăt cu degetul chiar acum, este minuscula țară Israel și toată lumea arabă este de peste 900 de ori mai mare decât întregul Israel. De peste 900 de ori mai mare decât Israelul și ei, totuși, n-au putut să-i primească pe acei refugiați. Dar la noi au avut loc 13 milioane de refugiați, după al Doilea Război Mondial și chiar acum tot mai vin refugiați din alte țări, fie din Irak

sau alte țări, ei au loc în Germania – noi îi primim. Haideți să ne rugăm din inimă pentru Israel, astfel ca Dumnezeu să dăruiască har și totul să se facă conform vocii Sale. Acum, în 11 iunie, va fi semnat un tratat cu ce să facă și cum să facă Vaticanul în Israel. Toate pregătirile sunt deja făcute. Noi trebuie să spunem de fiecare dată: „Scriptura se împlinește în fața ochilor noștri”.

Astăzi eu privesc în urmă la 50 de ani de activitate, așa cum este scris deja și în scrisoarea circulară. Eu, de fapt, sunt în Împărăția lui Dumnezeu din 1948, când a avut loc prima misiune în cort în micuțul oraș Zele din partea nordică a Germaniei; m-am dus acolo cu un tren ca să ascult Cuvântul lui Dumnezeu. Când evangelistul Hockema a făcut chemarea la altar: „Cine dintre voi dorește să-și dedice viața lui Domnului?”, atunci nu mi-am ridicat doar mâna: el a chemat în față și eu mi-am dedicat viața Domnului. Același lucru îl doresc tuturor tinerilor astăzi, în mod deosebit tuturor celor care încă n-au trăit o convertire adevărată, care n-au trăit o experiență de mântuire. Astăzi să fie acea zi pe care Domnul a făcut-o pentru voi, ziua mântuirii, ziua harului, ziua împăcării voastre, căci Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu Sine.

Ieri am avut o trăire minunată împreună cu trei frați în orașul Erfurt, în partea estică a Germaniei. Și pentru prima dată am devenit conștient de ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu cu adevărat. Dacă ai parte de o conferință unde sunt catolici, martorii lui Iehova, bapțiști, metodiști, pentecostali, episcopi, toți au luat parte la această conferință, chiar un amestec politic a avut loc acolo, sub motto-ul: „Noi reprezentăm creștinismul”. S-a ținut o lecție religioasă și așa mai departe.

Frați și surori, Dumnezeu nu ne-a dăruit un creștinism ca o religie, ci Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu Sine. Cei trei frați ai noștri care au fost cu mine au văzut că noi am primit foarte puțin timp [pentru Cuvânt], nu am avut posibilitatea să spun multe lucruri. Dar în pauză m-am dus la reprezentantul care a organizat totul și l-am rugat să mă lase să fac rugăciunea de încheiere. Și el a spus: „Bineînțeles! Poți s-o faci!” Și ceea ce nu-mi place la alții, am făcut eu în rugăciunea mea și anume: am predicat. Nu-i așa, frate? Am predicat în rugăciunea mea. După aceea am spus foarte clar că noi toți trebuie să ne întoarcem la predica care a fost predicată la început. Apoi am citat în rugăciune Fapte 2.38, am spus-o foarte tare în rugăciunea mea: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința este a voastră și a copiilor voștri*”. Când am fost gata, atunci s-a terminat cu totul. Dar eu am spus-o, a fost pe inima mea. Am avut

cu noi și acea carte albastră, și un număr mare de oameni au fost interesați s-o ia.

Dar ceea ce am vrut să spun a fost că toată creștinătatea a fost născută deja într-o amăgire, fără excepție. Toți sunt născuți într-un creștinism care a fost inventat, fără legătură cu ceea ce au predicat, au învățat și au practicat apostolii și prorocii. Ce mă interesează ce au inventat un Atanasiu, un Ieronim? Dar toată creștinătatea se întoarce la acești oameni, ei nu se duc până la Pavel, Petru sau ceilalți apostoli, ci se întorc la lucrurile care au fost decise și hotărâte în concilii. Toți au acceptat crezul de la Niceea și chiar crezul din Calcedon care este puțin „mai perfecționat”.

Ce pot eu să fac? Vă spun încă o dată: eu am devenit atât de conștient că toată omenirea este dusă în eroare, cu Dumnezeu și fără Dumnezeu, cu Biblie și fără Biblie și tuturor li se spune că totul este creștin, totul este bun. Nu! Numai ce se întoarce la Isus Hristos, la apostoli și proroci, numai ce se întoarce la Dumnezeu, ce are origine dumnezeiască și este mărturisit în Sfânta Scriptură, numai aceea o credem și o învățăm noi.

Acest sfârșit de săptămână are o importanță deosebită. Eu privesc în urmă la aceste decenii. Dacă mă gândesc: chiar după convertirea mea, noi am avut o cântare minunată care a fost cântată deseori: „Trebuie să plec de aici cu mâinile goale, trebuie să stau în acest mod înaintea lui Isus? Nu pot eu să-I aduc nici măcar un suflet?” De câte ori am auzit această cântare și am cântat-o cu lacrimi: „Oare trebuie să stau eu în acest mod înaintea lui Isus?”

Dar dacă privesc în urmă la anii care au trecut, câte suflete a mântuit Domnul, pe câți oameni i-a iertat El, i-a chemat la El și la câți li S-a descoperit... Mesajul divin, așa cum îl știm și credem cu toții, trebuia să premergea cea de-a doua venire a Domnului și aceasta s-a și întâmplat, prin harul Lui. Noi n-am adăugat nimic Cuvântului lui Dumnezeu. Doresc să subliniez că în acest loc nu are loc nicio discuție și nici eu nu voi avea vreo discuție particulară. Acolo unde se discută încă nu există descoperire și unde există descoperire nu mai sunt discuții, despre nicio temă. Fie că este vorba despre dumnezeire, botez sau ceea ce a spus fratele Branham, aici nu se poartă nicio discuție. Aici credem ceea ce a spus Domnul în Cuvântul Său, prin harul Său, și aceasta o dăm mai departe.

Doresc să mai spun încă un gând: când am fost în Burma, în ultima mea călătorie misionară, după aceea în Bangkok și apoi în Malaysia, a fost una dintre cele mai grele călătorii. Și pentru prima dată – o spun cu o durere mare – unui frate, care zice că crede mesajul și care citează, citează și dă mai departe citatele fratelui Branham, i-am dat o oră, l-am ascultat. El mi-a spus

mie și fratelui Lukram ceea ce crede el. Frați și surori, după ce a terminat, eu l-am întrebat: „Crezi tu cu adevărat că Apocalipsa 10 s-a împlinit deja?” El a spus: „Da, așa o cred”. A doua întrebare a fost: „Crezi tu că 1 Tesaloniceni 4 s-a împlinit deja?” [Atunci a spus:] „Da, eu o cred”. Atunci puteți să vă închipuiți ce s-a întâmplat în interiorul meu, pentru că fiecare făgăduință pe care a dat-o Dumnezeu se va împlini exact așa cum este scris în această Carte. Noi nu avem nevoie de nicio înțelegere greșită, de nicio răstălmăcire.

De exemplu, am adus predica fratelui Branham – nu intru în foarte multe detalii – doar vreau să vă spun: chiar și o predică trebuie să fie citită până la sfârșit. N-are niciun rost să te oprești la un paragraf oarecare și să susții că: „strigătul este mesajul și mesajul este pâinea vieții care este dată Miresei”. Apoi acești frați pun laolaltă expresii ale fratelui Branham, așa cum este scris și aici, și ei afirmă că „strigătul este mesajul” și că „Domnul deja coboară”. Domnul nostru mai este și astăzi în cer, în slavă, noi trăim încă în timpul harului și mai putem veni la Domnul. Eu nu intru în mai multe detalii, dar la sfârșit am spus acestui frate: „Dacă se va deschide o universitate a lui William Branham în Statele Unite, atunci eu te propun ca profesor acolo”. Da, există momente când nu este suficient să dai din cap, ci trebuie să devii foarte clar, pentru că doar așa poți să dai slava numai lui Dumnezeu.

Lucrul frumos este că noi nu trebuie să ne temem de oameni. Respectul și teama de Dumnezeu este începutul înțelepciunii divine. În acest mod noi putem purta Cuvântul Domnului, să-l credem, să-l vestim și să știm că Domnul veghează asupra Cuvântului Său.

În acest sfârșit de săptămână ne vom ocupa în mod deosebit de un cuvânt, cuvântul „astăzi”, care este scris în două legături deosebite. Prima este: „Astăzi se împlinește această Scriptură, în fața ochilor voștri”. A doua legătură este: „*Astăzi, dacă auziți glasul Lui*”. Numai cine aude glasul Lui va vedea împlinirea Cuvântului, prin harul Lui și va putea să spună: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor noștri”.

Acum aș dori să citesc două cuvinte. Sunt multe întrebări care mi-au fost adresate. Prima dată haideți să citim din Fapte 20.24 și după aceea și versetul 27. „*Dar eu nu țin numai de viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba pe care am primit-o de la Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu*”. Accentul este pus pe cuvintele: „*să-mi sfârșesc...slujba pe care am primit-o de la Domnul*”.

Cu Scriptura deschisă și înaintea întregii lumi, eu pot să subliniez încă o dată că, pe 2 aprilie 1962 am auzit pentru prima dată glasul Domnului. Eu am fost luat din trupul meu, m-am văzut în afara trupului, am privit spre geam și glasul Domnului a venit din partea dreaptă, de sus. Nu doresc să intru în amănunte, ci vreau să spun că prin puterea acestei însărcinări divine am putut suporta totul, indiferent de ce a venit de-a lungul căii mele, toate bârfele care au fost aruncate împotriva mea – eu nu pot să spun ce lucruri, ce defăimări au fost spuse despre mine – și au fost răspândite în toată lumea. Aceasta o las în seama Domnului Dumnezeu. Vouă vă mulțumesc pentru că nu v-ați lăsat influențați, ci ați primit Cuvântul Domnului cu mulțumire.

Acum citim și Fapte 20.27: „*Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu*”. Dumnezeu călăuzește astfel încât tot planul Lui să fie vestit. Fiecare temă a fost descoperită și vestită.

Următorul gând este în legătură cu „taina”, la singular, și cu „tainele”, la plural. Eu mi-am notat, când Pavel spune în 1 Cor. 4; haideți s-o citim ca s-o știm exact, 1 Cor. 4, de la v. 1: „*Iată cum trebuie să fim priviți noi: ca niște slujitori ai lui Hristos și ca niște ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu*”. La plural: „*tainelor lui Dumnezeu*”. Vers. 2: „*Încolo, ce se cere de la ispravnici este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui*”.

În Matei 13 Domnul nostru vorbește despre „taine” și le compară cu Împărăția lui Dumnezeu și apoi spune: „*Vouă vă este dat ca să înțelegeți tainele Împărăției cerești*” – celorlalți El le-a vorbit doar în pilde.

După aceea – ca să ne arate poziția noastră smerită înaintea lui Hristos – scrie în 1 Cor. 13, de la v. 1: „*Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zăngănitor. Și chiar dacă aș avea darul prorociei și aș cunoaște toate tainele și toată știința; chiar dacă aș avea toată credința, așa încât să mut și munții și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic*”.

După aceea urmează rezultatul dragostei divine într-un credincios. Noi suntem atât de mulțumitori că, deși au fost descoperite toate tainele, Dumnezeu ne-a ținut smeriți și mulțumitori și că în noi s-a descoperit dragostea pentru Dumnezeu, pentru Cuvântul Său și dragostea unul față de celălalt. Noi nu numai din punct de vedere al învățaturii ne-am întors la Cuvântul celui dintâi ceas, ci și în practică ne-am întors, cu adevărat, la prima dragoste, care a fost turnată în inimile noastre, prin Duhul Sfânt.

Dragi frați și surori, haideți s-o spunem cinstit: nu trebuie să vorbești despre roade și despre cele nouă daruri duhovnicești dacă n-ai primit botezul Duhului Sfânt. Mai întâi trebuie să vină botezul cu Duhul Sfânt, astfel ca

darurile și roadele Duhului să se poată manifesta. Și de aceea noi avem nevoie de botezul cu Duhul Sfânt exact așa cum l-a primit Biserica la început și astfel slujba a putut fi făcută.

Haideți să o spunem și mai clar: nu este suficient ca noi să predicăm și să credem că Biserica trebuie să se întoarcă la început, decât dacă subliniem că Biserica, la început, a fost înarmată cu puterea de sus. „*Așteptați în Ierusalim..*”, căci astfel a spus-o Domnul nostru: „Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt și cu foc”. Domnul Dumnezeu să ne dăruiască o dorință atât de puternică încât să fie așa de serios ca între moarte și viață, încât noi să putem striga: „Doamne, nu Te las până nu mă binecuvântezi. Eu nu Te las până Tu nu mă botezi cu Duhul Sfânt și cu foc și-Ți dovedești Cuvântul Tău în mine, cu mine și prin mine!” Nu intru în detalii, dar noi credem că Domnul Își va atinge ținta cu poporul Său, prin harul Său.

Foarte scurt, doresc să vorbesc despre cuvântul „taină”, la singular. Citim 1 Cor. 15.51: „*Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță*”. Aceasta i-a fost descoperită lui. A fost o taină, dar lui i-a fost descoperită și el a dat-o mai departe Bisericii. Aici nu este vorba despre multe taine, ci este vorba despre singura taină și anume că la revenirea Domnului nostru Isus Hristos această taină va fi o realitate. „*Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați*”.

Acum o întrebare adresată nouă tuturor din întreaga lume: am fi putut spune noi, în trecut, prin convingere, că noi nu vom adormi cu toții, dar toți vom fi schimbați? Ne dăm noi seama că Sfânta Scriptură este scrisă în așa fel încât s-o putem citi astăzi și să simțim că acest Cuvânt este scris pentru noi și ne este adresat nouă, în mod direct? „*Iată, vă spun o taină*”. Această taină ne-a fost descoperită.

În Efes. 1 citim despre „taină”. Citim în Efes. 1.7: „*În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său*”. Apoi v. 9: „*căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale*”. Nu multe taine, ci „taină voii Sale”. „*căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale..*”.

Citim mai departe în Efes. cap. 3, de la v. 3: „*Prin descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta despre care v-am scris în puține cuvinte*”. „Taina” a fost descoperită și a fost scris despre ea în puține cuvinte.

În vers. 4, citim: „*Citindu-le, vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos*”. Acestea nu sunt niște lucruri pe care ni le închipuim, ci noi avem o legătură directă cu ceea ce i-a fost descoperit lui Pavel și ceea ce i-a fost descoperit din nou fratelui Branham, și-a fost descoperit ție și mie, prin harul Lui. Nouă ne-a fost încredințată această taină a lui Isus Hristos, noi am fost incluși în această mare taină: Hristos și Biserica

Vers. 5: „*care n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum sfinților apostoli și proroci ai lui Hristos, prin Duhul*”.

Haideți s-o mai subliniem încă o dată: ceea ce i-a fost descoperit lui Pavel la început, a fost pierdut în decursul vremii și în decursul istoriei Bisericii n-a mai fost vestit. Dar acum, la sfârșitul timpului de har, Dumnezeu, prin harul Său, a dăruit aceeași descoperire despre aceleași teme, astfel încât noi să putem avea parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru. Pavel o spune foarte clar: „*Citindu-le, vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos*”.

Astăzi, după 50 de ani, am voie să vă întreb: când sunt scrise scrisorile circulare, când sunt scrise broșuri, recunoașteți priceperea pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o și nouă, prin harul Său? Aici nu este vorba despre o teorie oarecare, ci este vorba despre descoperirea pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o prin harul Său în acest timp. Așa cum este scris aici, în vers. 5: „*care n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum sfinților apostoli și proroci ai lui Hristos, prin Duhul*”. Tainele pe care Dumnezeu ni le-a descoperit nouă, au fost descoperite în timpul lui Luther, lui Wesley? Au fost descoperite acestea mai înainte? Sau Dumnezeu acum, la sfârșitul timpului de har, a considerat că este bine ca să ne descopere nouă și să ne întoarcă la început?

Mă bucur că eu pot să vă arăt din nou înțelegerea pe care Domnul a dat-o în legătură cu făgăduința referitoare la Ilie. Ambele lucruri sunt scrise, fie în Matei 17 sau în Marcu 9, Domnul a spus ambele lucruri: El a vorbit la viitor, că „Ilie va veni mai întâi și va reșeza toate lucrurile”. Dar, la fel, El a spus și cu privire la slujba lui Ioan Botezătorul, că „Ilie a și venit deja și ei au făcut cu el ce au vrut”.

Mergeți astăzi în orice țară de pe pământ, la toate direcțiile carismatice sau la predicatorii pentecostali și întrebați-i: „Ce părere aveți despre Matei 17?” Atunci ei spun: „O, aceasta s-a întâmplat cu mult timp în urmă, totul este în urma noastră!” Iar noi, prin harul Domnului, putem citi încet și să

vedem această formă de viitor: „*Ilie va veni și va reșeza toate lucrurile*”. Iudeilor, Domnul le-a spus foarte clar: „*Ilie a venit deja și voi nu l-ați recunoscut*”.

De ce spun eu aceasta, cu o durere atât de mare în inima mea? În anul 632, când Mahomed a început cu vestirea lui – el mai înainte discutase cu creștinii și cu iudeii – n-a știut să citească sau să scrie, dar a vorbit cu iudeii. Și iudeii i-au spus: „Noi îl așteptăm pe prorocul Ilie”. Aceasta a fost afirmația iudeilor [ca răspuns] la cuvintele lui Mahomed. Și apoi a venit ziua când el le-a spus: „Ascultați! Eu sunt acel proroc, primiți-mă! Eu sunt prorocul pe care-l așteptați”. Cine a fost în Israel știe că la fiecare Pesah ei au pe masă un pahar pentru Ilie și așteaptă ca Ilie să vină la ei. O spun cu o durere mare.

O spun așa cum am spus și mai înainte: există două legături cu cuvântul „astăzi”: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor voștri”. Atunci poporul Israel ar fi trebuit să recunoască: „Aici se împlinește Sfânta Scriptură: «Iată eu trimit pe mesagerul Meu înaintea Mea, care Îmi va pregăti calea înaintea Mea»”. Ei ar fi trebuit să știe ce a spus îngerul Gavril cu referire la Ioan Botezătorul: „el va merge înaintea Domnului în duhul și puterea lui Ilie”. De ce amintesc acest lucru? Este așa tragic să pierzi ziua cercetării lui Dumnezeu, ziua îndurării Lui și să nu recunoști ce face Dumnezeu. Aceasta n-o mai poți repara. Iudeii nu au mai putut repara această greșală, timp de 2.000 de ani, fiindcă ei au pierdut ziua cercetării îndurătoare din partea lui Dumnezeu, de atunci. Și dacă astăzi ei ar citi corect Cuvântul, atunci ar ști că la ei vor veni Moise și Ilie, așa cum este vestit deja în Zaharia 4: cei doi proroci sunt arătați ca doi măslini lângă sfeșnic, cei doi proroci sunt descriși și în Apoc. cap. 11. De ce spun aceasta?

Spun aceasta din pricina noastră, a poporului lui Dumnezeu: „*Astăzi, dacă auziți glasul Lui nu vă împietriți inimile*”. Noi să putem spune cu adevărat: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor noștri”. Noi să putem spune: „Astăzi s-a adevărit făgăduința din prorocul Maleahi înaintea ochilor noștri”. Și ceea ce a spus Domnul nostru în Matei 17.11 și Marcu 9.12: „*Ilie va veni mai întâi și va reșeza toate lucrurile*”.

Frați și surori, eu nu știu dacă noi am primit aceasta în mod corect sau dacă ne-a fost descoperit în mod corect, dacă Dumnezeu a reușit să ne-o dăruiască, astfel încât noi nu numai să repetăm ceea ce s-a spus, ci să fim convinși personal că acestea sunt făgăduințe pe care Dumnezeu le-a dat în Cuvântul Său și noi le credem din toată inima. Frați și surori dacă am deschide în Matei 24, atunci am putea să strigăm de fiecare dată: „Astăzi s-a

împlinit această Scriptură în fața ochilor noștri”. În Matei 24 avem întrebarea principală care a fost pusă deja la început.

Matei 24, începând cu vers. 3: *„El a șezut jos pe Muntele Măslinilor. Și ucenicii Lui au venit la El la o parte și I-au zis: «Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale („revenirii Tale” – lb. germ.) și al sfârșitului veacului acestuia?»”* Voi puteți să citiți verset după verset, acolo este spus ce se va întâmpla în acel timp, înainte ca Domnul să revină.

Vers. 4: *„Drept răspuns, Isus le-a zis: «Băgați de seamă să nu vă înșele cineva»”*.

Niciodată falsul nu a fost așa de aproape de adevăr, așa cum este situația din timpul nostru. Deci: *„Drept răspuns, Isus le-a zis: «Băgați de seamă să nu vă înșele cineva»”*. Apoi în vers. 11 este scris despre hristoși mincinoși, proroci mincinoși. Dar apoi în v. 14 este scris: *„Evangelhia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul”*. Nu putem striga noi toți: *„Astăzi s-a împlinit această Scriptură înaintea ochilor noștri?”* Evangelhia Împărăției lui Dumnezeu, cu tot ce aparține Împărăției lui Dumnezeu, este vestită ca o mărturie tuturor neamurilor, de pe întreg pământul. Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu.

Voi puteți citi mai departe și în vers. 24, verset pe care și fratele Branham l-a subliniat deseori: *„Căci se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși”*.

Care este lucrul important? Nu semnele și minunile sunt importante, ci Cuvântul lui Dumnezeu care este vestit. Pentru că cerul și pământul vor trece, dar numai Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor. Mulți care în timpul nostru s-au bazat pe semne și minuni se vor mira și se vor simți părăsiți și pierduți când vor veni la Domnul, spunându-I: *„Doamne, n-am prorocit noi în Numele Tău, n-am făcut noi semne și minuni, n-am făcut noi...?”* Dar Domnul va trebui să le spună: *„Depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelegea; niciodată nu v-am cunoscut”*. De ce? Fiindcă acești oameni au trecut pe lângă făgăduința lui Dumnezeu că *„El va trimite un proroc la sfârșitul timpului de har, la sfârșitul zilei mântuirii”*, n-au primit-o, n-au crezut-o și nu le-a fost descoperită. De aceea ei n-au parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru.

Haideți s-o mai spunem încă o dată: în acel timp, poporul Israel ca întreg n-a recunoscut ziua cercetării din partea lui Dumnezeu, dar partea

aleasă a recunoscut această zi și a și trăit-o, așa cum scrie și Pavel în Romani 11. Nu tot poporul, ci partea aleasă a crezut, a trăit și a avut parte de ceea ce s-a întâmplat atunci. La fel este situația și astăzi: nu mulțimea mare, ci partea aleasă crede, ei i se descoperă și ea poate să o și trăiască prin harul Domnului. Noi astăzi nu trăim din ceea ce au trăit alții cu Dumnezeu, ci noi, personal, avem nevoie de trăirile noastre cu Domnul, fie că este vorba de convertire, naștere din nou, botezul cu Duhul Sfânt, toate trăirile le putem aștepta de la Domnul și putem să și avem aceste trăiri personale cu Domnul, prin harul Lui.

Încă un gând: dacă va vrea Dumnezeu, mâine vom continua cu această prezentare și anume cât de important este ceea ce a spus Domnul nostru în Luca 4, când a fost citit Isaia cap. 61 și El a putut spune: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor voștri”. Și cele trei versete din Evrei: „*Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!*” (Evrei 3.7, 15; 4.7). Doar cine nu-și împietrește inima, doar cine își deschide inima și crede mesajul dumnezeiesc, doar acela i se și descoperă totul, așa cum este scris și în Isaia 53: „Cine a crezut predica noastră? Cui i-a fost descoperit brațul Domnului?”

Mi s-a cerut să vorbesc, pe scurt, cu privire la desăvârșirea Bisericii. În engleză este cuvântul „adoption” („înfierea”) – primirea ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. În toate țările este răspândită învățătura că „Domnul S-a coborât deja în mijlocul nostru ca Răscumpărător înrudit și El i-a pretins deja pe cei răscumparați”. Nu! Adevărat este că Domnul nostru, acum 2.000 de ani, a venit la noi și ne-a dăruit răscumpărarea prin harul Său. Conform Gal. 4. 4-7, prin Fiul lui Dumnezeu noi am primit înfierea. Aceasta s-a întâmplat deja cu toți credincioșii în decursul a 2.000 de ani. Eu doresc să vă citesc versetele biblice și să dau un răspuns acestor frați.

Cu adevărat în Gal. 4.4, este scris: „*Dar, când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca să răscumpere pe cei ce erau sub Lege, pentru ca să căpătăm înfierea. Și, pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său care strigă: «Ava», adică: «Tată!»*”

În trei sau patru versete a fost spus totul. Împlinirea vremii a sosit când a venit timpul împlinirii. Și noi știm că Dumnezeu a devenit om în Isus Hristos, Domnul nostru. Domnul nostru a fost Emanuel. După trup a fost om și după duh a fost Dumnezeu. Dumnezeu descoperit în trup. Prin El, prin descoperirea Lui ca Tată în Fiul, noi am primit înfierea și putem să strigăm: „Ava”, adică „Tată”.

Al doilea punct este următorul și anume, când se va împlini această descoperire. Vreau să citesc din Rom. cap. 8, începând cu v. 19: *„De asemenea și firea (creația) așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Căci firea (creația) a fost supusă deșertăciunii – nu de voie, ci din pricina celui ce a supus-o – cu nădejdea însă”* – Vă rog fiți foarte atenți! – *„că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu. Dar știm că, până în ziua de azi, toată firea (creația) suspină și suferă durerile nașterii. Și nu numai ea, dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului, suspinăm în noi și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru”*.

Sufletul este răscumpărat, noi suntem răscumpărați, dar totuși așteptăm schimbarea trupurilor noastre. Citim în această legătură în 1 Ioan 3 – eu sper că am și dat un răspuns suficient de clar acestor frați [care au pus aceste întrebări] – dar putem citi și din cap. 2, v. 28.

1 Ioan 2.28: *„Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca, atunci când Se va arăta El, să avem îndrăzneală și, la venirea Lui („revenirea Lui” – lb. germ.), să nu rămânem de rușine și depărtați de El”*. Aici avem legătura cu revenirea Domnului nostru Isus Hristos, nu cu o învățătură oarecare din vreo țară, ci este în legătură cu revenirea Domnului nostru Isus Hristos. În această legătură și noi vom primi un trup nou.

Să citim și din 1 Ioan cap. 3 primele versete; 1 Ioan 3.1: *„Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El”*. Lumea nu ne recunoaște, noi suntem în lume, dar nu suntem din lume. Așa a spus-o Domnul nostru. Vers. 2: *„Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este”*. Când Se va arăta El, nu când se vorbește despre aceasta, ci atunci când Se va arăta El, atunci mai întâi vor învia cei morți în Hristos, apoi noi vom fi schimbați și după aceea vom fi luați în slavă. Noi acum suntem deja copii ai lui Dumnezeu, dar la revenirea Domnului nostru se va întâmpla. Haideți s-o mai citim încă o dată: *„Dar știm...”*.. O știi și tu? Vers. 2 b: *„Dar știm că,”* – „atunci când această descoperire?” – *„atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este”*. Aleluia! Laudă Dumnezeului nostru!

Și pentru ca s-o știe toți frații care vestesc că „Domnul a venit deja prin Duhul și Cuvântul Său”, să le citim acum sentința dumnezeiască din 2 Ioan v. 7: *„Căci în lume s-au răspândit mulți amăgitori, care nu mărturisesc că Isus Hristos vine în trup. Iată amăgitorul, iată Antihristul!”* Toți cei care mărturisesc că „Isus Hristos a venit deja” ca „descoperire” ș.a.m.d. sunt

antihriști, sunt amăgitori. La revenirea Domnului nostru, mai întâi vor învia cei morți în Hristos și noi cei care vom fi rămas în viață vom fi schimbați.

Acum voi vă dați seama de ce sunt împotriva noastră acești oameni. De ce? De ce? Fiindcă noi ne-am ocupat poziția, prin harul Său, în Cuvânt și pe Cuvânt. Și vă rog luați în serios acest cuvânt și toată lumea s-o asculte: oricine susține că Domnul a și revenit, într-un mod sau altul și susține că El nu va reveni într-un mod trupesc, așa cum a fost înălțat în cer, cum a fost înviat... În Fapte 1.9-11 este scris: „*Acest Isus care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer*”. Mulțumiri lui Dumnezeu care ne-a dăruit respectul față de fiecare Cuvânt, prin harul Său.

„*Căci în lume s-au răspândit mulți amăgitori, care nu mărturisesc că Isus Hristos vine în trup. Iată amăgitorul, iată Antihristul!*” Aceasta rănește – nu pe mine, ci – pe aceia cărora li se aplică. „*Iată amăgitorul, iată Antihristul!*” – acesta este verdictul dat de Domnul, scris mai dinainte. El nu așteaptă până la judecata de apoi, ci deja de aici a pronunțat sentința tuturor aceluia care nu cred că același Domn și Mântuitor va reveni în același mod trupesc, cum a fost înălțat în cer. Lăsați-mă să citesc acest Cuvânt din Luca 24 ca toți să știe că este vorba despre trupul lui Isus Hristos.

Luca 24.39: „*Uitați-vă la mâinile și picioarele Mele, Eu sunt (,într-un mod trupesc în fața voastră” – lb. germ.); pipăiți-Mă și vedeți: un duh n-are nici carne, nici oase, cum vedeți că am Eu*”. Aceasta este mărturia de după înviere.

Frați și surori, haideți ca astăzi să-I mulțumim Domnului Dumnezeu, că ne-a deschis înțelegerea pentru fiecare verset din Scriptură. Și spun acest lucru cu o inimă mulțumitoare: eu nu găsesc niciun citat al fratelui Branham în care să mă poticnesc, nu găsesc niciun verset biblic cu care să am vreo problemă. Cuvântul lui Dumnezeu ne-a fost dăruit prin harul Domnului, prin descoperire. Noi putem doar să dăm mai departe acest Cuvânt. Tuturor celor care îl cred din toată inima le urăm binecuvântarea lui Dumnezeu. Și lor, Cuvântul li se va descoperi în același mod cum ne-a fost descoperit și nouă.

Haideți să cuprindem ce am vrut să spunem astăzi: Domnul a anunțat și noi așa am auzit-o din gura fratelui Branham că mesajul, Cuvântul și Evanghelia deplină, tot ce face parte din Împărăția lui Dumnezeu, cu toate tainele, totul va fi vestit. De aceea fratele Branham a vorbit deseori despre „tainele” și cu privire la Apoc. 10. Eu am aici extrase din 16 taine despre care fratele Branham a vorbit rând pe rând. Prin slujba lui toate tainele, începând cu ceea ce s-a întâmplat din Grădina Eden, până la cerul nou și

pământul nou, totul a fost descoperit prin harul Lui. Dar dacă este vorbit (la singular) despre taina lui Dumnezeu, atunci trebuie să o lăsăm așa cum este scris.

Haideți s-o spunem din nou: astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor noștri, astăzi mesajul lui Dumnezeu este vestit în toată lumea, astăzi hrana duhovnicească este împărțită și toți frații slujitori, în toată lumea, au parte de această hrană și vestesc același Cuvânt și împart aceeași hrană duhovnicească.

Niciodată în trecut nu s-ar fi putut spune, din convingere: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor noștri”. Și din nou o spunem: „Astăzi dacă ascultați glasul Lui”. Deci, ascultând glasul lui Dumnezeu, primind Cuvântul făgăduinței, fiindu-ne descoperit, lăsându-ne așezați în acesta – numai așa vom avea parte de ceea ce face Dumnezeu.

Lui, Dumnezeului Atotputernic, care a făcut asemenea eforturi și a permis ca totul să fie scris mai dinainte. Gândiți-vă: totul este deja scris mai dinainte, tot ce a fost hotărât și pentru timpul nostru. Apoi Petru scrie că noi avem cuvântul prorociei și acest cuvânt al prorociei, învățăturile Bibliei, tot ce aparține de planul lui Dumnezeu ne-a fost descoperit prin harul Lui.

Eu o spun într-un mod liber și deschis: cea parte care mi-a fost dăruită mie ca să duc mai departe acest Cuvânt sfânt și scump al lui Dumnezeu, eu n-am știut-o mai dinainte, eu n-am vrut-o mai dinainte, ci a fost hotărârea și planul lui Dumnezeu ca, în acest mod, acest Cuvânt făgăduit, acest Cuvânt descoperit să fie dus în toată lumea, ca ultimul mesaj înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Așa cum am scris și în ultima scrisoare circulară: Domnul S-a coborât în Stâlpul de foc și de nor și a dovedit Cuvântul Său, de peste 1.600 de ori. Fratele Branham a spus: „Așa vorbește Domnul!” în prezența lui Dumnezeu, când Stâlpul de foc a fost în mijlocul lor și el, prin vedenii, a văzut lucrurile care urmau să se întâmple.

Frați și surori, noi nu avem de a face cu un om aici, ci cu Dumnezeu care Și-a împlinit Cuvântul Lui în timpul nostru. Eu am avut acest privilegiu să-l cunosc pe acest om al lui Dumnezeu timp de 10 ani, fie în adunări aici în Europa sau în Statele Unite, să fiu de față, să trăiesc și să văd ceea ce face Dumnezeu, de aceea pot să spun cu o siguranță absolută și să vestesc acest Cuvânt descoperit pe care Dumnezeu l-a dovedit prin harul Său. El ne-a deschis ochii noștri, El ne-a deschis înțelegerea noastră pentru împlinirea Scripturii în timpul nostru. Minunat! Nu se poate spune altfel.

Pur și simplu se poate striga: nu refuzați vizita zilei de har a lui Dumnezeu. Este ultima chemare, ultimul mesaj, noi am ajuns în timpul sfârșitului, revenirea Domnului Isus Hristos este foarte, foarte aproape. Noi o vedem și o recunoaștem în semnele timpului prezent. Toți cei care încă nu și-au dedicat viețile lor Domnului, acelora le spunem: împăcați-vă cu Dumnezeu, primiți răscumpărarea, primiți iertarea, primiți prin credință tot ce ne-a dăruit Dumnezeu în Isus Hristos.

O mai subliniez încă o dată: nimeni nu poate trăi veșnic numai dacă a primit viața veșnică. Oricine Îl primește pe Isus Hristos, ca Mântuitorul lui personal, primește viața veșnică, fiind luat din moarte și adus la viață. Primiți ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu, prin harul Său!

Am căutat – în cele 22 de capitole din Apocalipsa, cuvântul „Miel” este scris de 34¹ de ori, doar în cele 22 de capitole din Apocalipsa. „Iată, acesta este Mielul lui Dumnezeu care poartă păcatele lumii”. Deci, Mielul lui Dumnezeu a luat păcatele noastre și numele noastre au fost scrise în Cartea Vieții Mielului, înaintea întemeierii lumii. De aceea primiți-o! Primiți-L pe Isus Hristos ca Mântuitorul vostru personal și Domnul vă va binecuvânta. Cu toții, primiți ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu, prin harul Său.

Acesta este „astăzi” al nostru, astăzi Dumnezeu ne vorbește nouă, El ne descoperă astăzi ceea ce a fâgăduit și, prin harul Său, îngăduie să avem parte de împlinire. Dumnezeul Atotputernic S-a preocupat atât de mult cu noi și a descoperit întregul Său plan, l-a scris atât de desăvârșit, apoi ne-a dăruit nouă harul ca prin Duhul Sfânt, să fim călăuziți în toate detaliile. Prin aceasta vedem ce înseamnă să fim călăuziți de Duhul lui Dumnezeu în tot adevărul. El, Dumnezeul Atotputernic, să ne binecuvânteze pe toți. El să binecuvânteze în toată lumea din bogățiile harului Său. Astăzi, toți ne vom aduce mulțumirile noastre Domnului pentru tot ce a făcut El în viața ta, în viața mea, prin harul Său. Lui Îi aducem cinstea în vecii vecilor. Amin.

Haideți să ne ridicăm. Poate surorile noastre mai cântă o cântare frumoasă pe care au cântat-o deja, deseori, în special cântarea: „În curând se va încheia lucrarea Ta/Atunci eu mă voi odihni acasă/ Mai aproape acasă, mai aproape acasă”.

Veniți, vă rog și cântați această cântare spre lauda și cinstea Domnului și noi cu toții vom cânta din inimile noastre și ne vom bucura că în curând vom fi la Domnul nostru. Ceea ce n-a văzut niciun ochi și ce nu s-a suit la inima niciunui om, Dumnezeu a pregătit-o acelora care Îl iubesc. [Se cântă

¹ în românește de 35 de ori în vechea traducere Cornilescu, - n.tr.

cântarea (...)] Amin. Eu am tradus deja această cântare în limba engleză și am cântat-o deseori.

Haideți să ne aplecăm capetele înaintea Domnului, să ne deschidem inimile. Noi ne aflăm în prezența lui Dumnezeu, Cuvântul Lui ne vorbește, Duhul Sfânt ne descoperă Cuvântul Lui și ne călăuzește în tot adevărul. Noi am recunoscut pe „astăzi” al nostru, am auzit glasul Domnului, suntem mulțumitori pentru tot ceea ce a făcut deja Dumnezeu în noi și cu noi și ce mai face și în timpul nostru. Noi putem crede, în fiecare punct, așa cum este scris în Scriptură. Suntem mulțumitori pentru că Dumnezeu ne-a dăruit suficientă claritate, a permis să se scrie suficient, chiar dacă este scris în diferite capitole în Scriptură: totul formează un întreg – Dumnezeu le aduce laolaltă prin harul Său.

Frați și surori, aceasta este ziua noastră, ziua pe care Domnul ne-a dăruit-o ca să ascultăm glasul Lui, să fim atenți la ceea ce spune Duhul Bisericilor, astăzi. Să rămânem în Cuvântul Lui, să nu primim nimic ce nu este scris, mărturisit sau învățat în Cuvânt. Ci noi să fim sfințiți în Cuvântul adevărului și să fim regăsiți în voia desăvârșită a lui Dumnezeu.

Dragi frați și surori, rămâneți în Cuvânt, așa cum a spus-o Domnul: „Dacă voi rămâneți în Mine și dacă rămân cuvintele Mele în voi”. Nicio răstălmăcire! Ci să credem numai Cuvântul adevărat, curat și sfânt al lui Dumnezeu. Biserica Domnului devine Mireasa Cuvântului. Toate făgăduințele Cuvântului se împlinesc acum, în cadrul Miresei Mielului.

„Mai aproape acasă, mai aproape acasă/În curând lucrarea Ta va fi făcută/ Atunci eu mă voi odihni acasă”.

Eu doresc să fiu la Domnul împreună cu toți cei care cred Cuvântul în timpul acesta, împreună cu toți cei care au ascultat și au crezut mesajul divin și cu aceia cărora le-a fost descoperit acest mesaj.

Frați și surori, noi am primit cu adevărat făgăduința că nu vom adormi cu toții, dar toți vom fi schimbați și vom fi la Domnul. De aici aparține cuvântul „înfier”, fii și fiice ale lui Dumnezeu. Înfieră a avut loc când Fiul lui Dumnezeu a murit pentru toți fiii și fiicele lui Dumnezeu. Așa cum toți mor în Adam, în Hristos toți sunt înviați. Dumnezeu a reparat tot ce a fost stricat în Eden. Nouă ne-a fost dăruit Cuvântul iertării, împăcării și mântuirii depline.

Întrebarea mea este... în timp ce ne aplecăm capetele noastre și ne rugăm și aducem mulțumirile noastre înaintea lui Dumnezeu, doresc să-i întreb, în mod deosebit pe toți tinerii și toți cei care au fost chemați acum, sub vestire. Noi dorim să ne rugăm pentru voi, să credem împreună cu voi.

Voi să puteți primi ceea ce Domnul v-a dăruit, conform Cuvântului din Scriptură: „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică, celor ce cred în Numele Lui, le-a dat putere să se facă copii ai lui Dumnezeu*” – celor ce cred din toată inima lor că Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru Și-a vărsat sângele Lui cel scump și sfânt pentru iertarea noastră și a strigat: „Acesta este sângele Legământului cel nou care se varsă pentru voi”.

În timp ce ne rugăm într-un mod liniștit, îi rog pe toți cei care doresc să fie incluși în această rugăciune să-și ridice mâinile. Mulțumesc frumos! Mulțumesc frumos! Mulțumesc! Mulțumesc! Lăudat și slăvit să fie Domnul Dumnezeu Atotputernic! Mari și minunate sunt lucrările Sale. O, Dumnezeule..! Cântăm cântarea: „Așa cum sunt” (...). Mai cântăm încă o dată această cântare și mă adresez tuturor tinerilor. Dacă v-ați decis pentru Domnul și vreți să vă dedicați viețile voastre Domnului, atunci să nu vă fie rușine. Veniți în față și aici ne vom ruga împreună pentru voi, vom crede împreună și vă vom dedica Domnului, astfel ca această zi să fie o zi deosebită pentru voi, prin harul Domnului. În timp ce noi cântăm încă o dată cântarea, să vină în față aceia care doresc să vină. [Se cântă cântarea (...)] Aleluia!

Domnul spune: „*Pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni afară*”. (Ioan 6.37). Voi veniți la Domnul. Toți tinerii veniți! Veniți! Veniți mai în față! Veniți mai în față! Aleluia! Aleluia! Aleluia! Cinste lui Dumnezeu! Încă este timpul harului, Domnul încă cheamă. Aleluia! Aleluia! Pe voi trei Dumnezeu să vă binecuvânteze într-un mod deosebit! Voi sunteți pentru prima dată în mijlocul nostru. Este un lucru minunat. Este minunat! Cine mai propune încă o cântare? „Mai aproape acasă” [Se cântă o strofă din cântare (...)].

În legătură cu aceasta este un Cuvânt în 2 Petru 3: „Domnul nu întârzie cu împlinirea făgăduinței Sale, ci așteaptă ca și ultimii să fie chemați și adăugați”. Dragii mei, voi ați ascultat chemarea Domnului, ați venit, iar Domnul vă primește așa de sigur cum și voi Îl primiți pe El, conform Cuvântului care a fost amintit mai înainte: „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică, celor ce cred în Numele Lui, le-a dat putere să se facă copii ai lui Dumnezeu*”.

Frate Schmidt, vino să te rogi cu noi și noi toți ne vom ruga împreună cu tine. [Se roagă fratele Schmidt (...)]. Vino frate Misckis să cântăm o cântare [Se cântă mai multe cântări în timp ce fratele Frank se roagă pentru toți tinerii care au venit în față (...)]. Astăzi îl rog pe fratele Reinhold Donder – te rog, vino frate Donder să te rogi și tu împreună cu noi. Măine îi voi ruga pe frații din diferite țări să vină în față. [Se roagă fratele Donder (...)]. Cântăm cântarea „De noi fii slăvit” [Se cântă cântarea (...)]. Amin. Puteți să

spuneți cu toții „Amin”. Amin. Dumnezeuului nostru să-I fie adusă slava. Aleluia!

Este un har mare că noi putem să trăim astăzi și putem asculta glasul Lui în timpul nostru. Și l-am și auzit.

Timpul este înaintat. Părinții să aibă grijă de copiii lor. Noi toți să fim atenți ca totul să decurgă în liniște și pace. Cei care nu sunt încă cazați, spuneți-ne. Dacă toate locurile sunt ocupate, mai avem niște camere de cazare la hotel.

Doresc să mai spun încă o dată: cine dorește să cânte, mâine, o cântare într-o altă limbă, spuneți-o astăzi pentru ca noi să știm cine dorește să fie chemat mâine. Aceste două zile dorim să le dedicăm Domnului și să-I aducem și mulțumirile noastre pentru că acest Cuvânt al Lui este vestit și auzit în toate limbile, astfel încât Mireasa din toată lumea să asculte ultima chemare, ultima învățătură, ultima introducere în planul de mântuire al Domnului Dumnezeuului nostru, prin harul Lui.

Așa cum a văzut-o și fratele Branham, chiar înaintea sfârșitului, Mireasa va fi readusă în cadență, o inimă, un suflet, într-o concordanță deplină cu Dumnezeu și Cuvântul Lui. Lăudat și slăvit să fie El!

Domnul să binecuvânteze pe toți frații din alte limbi! Mâine vă vom chema, puteți spune cine sunteți și veți putea transmite salaturile voastre. Domnul să fie cu noi toți! Lăudat și slăvit să fie Numele lui sfânt și scump. Cântăm cântarea „În curând” [Se cântă cântarea (...)]. Amin. Fiecare să dea mâna cu fiecare și să spună „Domnul ne-a binecuvântat”. Domnul să vă binecuvânteze! Domnul să fie cu noi toți! Amin.